

**Az Isteni Háromság, Jézus Szelleme és Isten királysága**

Igeolvasmány: Csel 1,3; 2,32-36; 8,12; 14,22; 16,6-7; 20,28; 28,23. 31

- I. Éppúgy, ahogy az Isteni Háromság az egész Újtestamentum váza, úgy az Isteni Háromság a Cselekedetek könyvének szerkezeté; a Cselekedetek fejezetei egymás után fedik fel az Isteni Háromságnak az Isten újtestamentumi ökonómiája véghezvitelére irányuló működését – pl. 1,1-2. 4-5. 8. 11. 21; 2,4. 17-18. 21-24. 27. 31-33. 36. 38; 13,2. 4. 7. 9-10. 12. 16. 23. 30. 33-39. 49-50. 52; 28,15. 23. 25. 31:**
- A. A Háromegy Istennek – az Atyának, a Fiúnak és a Szellemnek – teljesen köze volt a Fiú mennybemeneteléhez és a Szellem kiöntéséhez – 2,32-36:
    - 1. A Fiú mennybement, az Atya felmagasztalta Őt, és a Szellem kiöntetett – Lk 24,51; Fil 2,9; Csel 1,9-11; 2,32-36.
    - 2. Az Atya, a Fiú és a Szellem mind teljesen érintettek voltak a Szellemnek mint a folyamatokon átment Háromegy Isten kiteljesedésének a kiöntésében – 33. vers; Jn 7,37-39; Fil 1,19.
  - B. A Cselekedetek 16,6-7-ben [Csia] *a Szent Szellem és Jézusnak Szelleme* elnevezések felcserélhető módon szerepelnek, ami felfedi, hogy Jézus Szelleme a Szent Szellem:
    - 1. *A Szent Szellem* Isten Szellemének egy általános címe az Újtestamentumban – Csel 9,17. 31.
    - 2. A Háromegy Istent tartalmazó edényként Pál teljesen a Szent Szellemből és Jézus Szelleméből állt – Ef 3,14-17; Lk 1,35; Csel 2,32-36; Fil 1,19.
    - 3. Az, hogy miféle munkát végzünk az Úrért, attól függ, hogy miféle Szellem vezet, irányít, utasít és alkot minket; amikor a mindent tartalmazó Szellem az alkati összetételünkkel válik, a munkánk ennek a Szellemnek a kifejeződése lesz – Csel 16,6-7; Róm 8,9; Fil 1,19.
  - C. Isten a gyülekezetet „a tulajdon vérével” szerezte – Csel 20,28:
    - 1. Isten a gyülekezetet „a tulajdon vére” árának megfizetésével vette meg.
    - 2. A testet öltésen keresztül az Istenünk, a Teremtő, az Örökkévaló, összeelegyedett az emberrel – Jn 1,1. 14:
      - a. Ennek eredményeként Ő többé nem csupán Isten volt – hanem Isten-emberré lett, akinek volt vére, és meg tudott halni értünk – 1Jn 1,7.
      - b. Amikor az Úr Jézus, az Isten-ember, meghalt a kereszten, nemcsak emberként halt meg, hanem Istenként is.
    - 3. A vér, amelyet kiontott, nemcsak az ember Jézus vére volt, hanem az Isten-ember vére is.
    - 4. Ennélfogva az Ő vére, amellyel Isten a gyülekezetet szerezte, az Ő „tulajdon vére” – Csel 20,28.
- II. Jézusnak Szelleme egy sajátos kifejezés Isten Szellemét illetően, és a testet öltött Megmentő Szellemére utal, aki – mint Jézus az Ő emberi mivoltában – emberi életvitelen és kereszthalálon ment át – 16,7 [Csia]:**
- A. Jézus Szellemében nemcsak Isten isteni eleme van ott, hanem szintén ott van Jézus emberi eleme, valamint az Ő emberi életvitelének és a halál elszenvedésének elemei is – 1,3.
  - B. Jézus Szelleme nemcsak Istennek a Szelleme istenséggel Őbenne ahhoz, hogy élhessük az isteni életet, hanem szintén az ember Jézus Szelleme emberséggel Őbenne ahhoz, hogy helyénvaló emberi életet élhessünk, és kibírassuk annak szenvedéseit – Róm 8,18; 2Kor 1,5:

1. A szenvedése során Pálnak szüksége volt Jézus Szellemére, mert Jézus Szellemében ott van az elszenvedés eleme és az elszenvedés erőssége az üldöztetéseknek való ellenálláshoz – Kol 1,24; Csel 9,15-16; 16,7.
  2. Annak során, hogy az evangéliumot hirdetjük ma, nekünk is szükségünk van Jézus Szellemére az ellenkezőkkel és az üldöztetésekkel való szembenézéshez.
- C. Jézus Szelleme többel kapcsolatos, mint a Szent Szellem – 6-7. vers:
1. A Szent Szellem csak az Úr Jézus testet öltésével és megszületésével van kapcsolatban – Lk 1,35; Mt 1,18. 20.
  2. Jézus Szelleme kapcsolatban van az Ő emberségével, az emberi életvitelével, a mindent tartalmazó halálával, az életet átadó feltámadásával és a mennybemenetelével – Csel 1,1-3. 8; 2,23. 32. 36.
- D. Éppúgy, ahogy Krisztus Szelleme Krisztusnak a valósága, úgy Jézus Szelleme Jézusnak a valósága – Róm 8,9; Csel 16,7:
1. Ha nem rendelkezünk Jézus Szellemével, Jézus nem lesz valóságos a számunkra.
  2. Jézus azért valóságos a számunkra, mert a miénk Jézus Szelleme mint Jézus valósága, realizációja – 7. vers.

### III. Isten királysága az apostolok igehirdetésének fő témája a Cselekedetek könyvében – 1,3; 8,12; 14,22; 19,8; 20,25; 28,23. 31:

- A. Az a tény, hogy a feltámadt Krisztus, megjelenvén az apostoloknak egy negyven napos időszakon át, az Isten királyságára tartozó dolgokról szólt nekik, azt mutatja, hogy a királyságnak kellett az apostolok prédikálása fő témájának lennie a Pünkösöd után elkövetkező megbízatásukban – 1,3.
- B. Az Újtestamentum szerint Isten királysága nem egy látható, fizikai tartomány; igazából Isten királysága egy személy, az Úr Jézus Krisztus Maga – Lk 17,20-21.
- C. A gyülekezetek és Isten királysága együtt járnak; a feltámadt Krisztus szaporodása által létrejött gyülekezetek jelentik Isten királyságát a földön ma – Csel 14,22; 20,25:
  1. A feltámadt Krisztus, aki a mennybemenetelében, a Szellem által és a tanítványokon keresztül szaporítja Önmagát, Isten királyságának a valósága; Isten királysága az Ő terjeszkedését jelenti – 1,8; 8,12:
    - a. A gyülekezetek Krisztus terjeszkedésével azonosak, aki azért jött el, hogy Önmagát mint Isten királyságának magját elvesse; ez az Evangéliumokban tárul fel – Márk 4,3. 26.
    - b. Az Evangéliumokban Krisztus a királyság magja volt; a Cselekedetek könyvében ott van ennek a magnak a szaporodása a gyülekezeteknek mint Isten királyságának a létrehozásához – 8,1. 12; 13,1-4.
  2. Mi a gyülekezetekben Krisztus szaporodása és Krisztus terjeszkedése vagyunk, és mi megnöveljük Isten királyságát – Jel 1,9. 11.
- D. Isten királysága nem más, mint Krisztus életként való terjedése az Ő hívőibe egy olyan tartomány kialakításához, amelyben Isten uralkodik az Ő életében – 2Pt 1,3-11:
  1. Ahhoz, hogy belépjenek ebbe a királyságba, az embereknek meg kell bánniuk a bűneiket, és hinniük kell az evangéliumban, hogy a bűneik megbocsáttathassanak, és hogy Isten újjászülhesse őket, és így övék legyen az isteni élet, amely összeillik a királyság isteni természetével – Márk 1,15; Jn 3,3. 5.
  2. Az összes Krisztusban hívő osztozhat a királyságban a gyülekezet korában, hogy élvezzék Istent a Szent Szellemben való igazságosságában, békességében és örömeiben – Róm 14,17.
  3. Isten királysága Krisztusnak és Istennek a királyságává fog válni, hogy a győzedelmes hívők megörököljék és élvezzék azt a királyság eljövendő korában, hogy ezer éven át Krisztussal uralkodhassanak – 1Kor 6,9-11; Gal 5,19-21; Ef 5,5; Jel 20,4. 6.

4. Az örökkévaló királyságként Isten királysága Isten örökkévaló életének örökkévaló áldása lesz, hogy azt Isten egész megváltott népe az örökkévalóságig élvezze az új mennyben és új földön – 21,1-4; 22,1-5. 14. 17.
- E. A Cselekedetek 14,22-ben [Csia] Pál kérte a hívőket, akik kitartottak a hitben, hogy ismerjék fel, hogy sok nyomorúságon át kell bemennünk Isten királyságába, mert az egész világ ellenzi a bemenetelünket; Isten királyságába belépni azt jelenti, hogy belépünk Krisztusnak mint a királyságnak teljes élvezetébe.
- F. A Cselekedetek 19-ben látjuk, hogy a Sátán harcol az ellen, hogy Isten terjeszti a királyságát a földön; a Krisztus szaporodásáért végzett mindenkori, érvényesülő szolgálat nem más, mint harcolás, csata, Isten királyságáért – 23-41. vers.
- G. Az, hogy Pál a Cselekedetek 28,31-ben Isten királyságát hirdette, a feltámadt Krisztus szaporítását jelentette:
1. Ezt a *tanítván az Úr Jézus Krisztus felől való dolgokat* – amelyek Isten királyságával együtt járnak – kifejezés bizonyítja – 23. vers.
  2. Krisztusról való tanítás Isten királyságának terjesztését jelenti; ennél fogva Isten királysága igazából a feltámadt Krisztus szaporítását jelenti, ami egy olyan folyamat, amelynek a véghezvitele a hívőkön keresztül folytatódik ma – 31. vers.